

דעם רבינ'ס אעשיות

ספורי מעשיות
משנים קדמוניות מרבנו
הקדוש רבי נחמן מברסלב
זיע"א
המעשה עם הבחינות

מעשה ב'
ממלך וקיסר (2)
גליון 98

שבת שלום, קוראים יקרים!

בהמשך המעשה השבוע, רבנו מספר על מלך אחד, שפנה פלטין על הים. נשמע נפלא, ארמונות על חוף הים, ורוח הים נושבת בחלונות... ו**בת הקיסר** רואה את הפלטין ואכן מתחילה להתקרב עם הספינה אל הארמון. אף אז היא מתישבת בדעתה, למה לי פלטין??? למה אני צריכה ארמון עכשו, (מאיפה הרעיון הזה הגיע?) והיא מסתובבת בחזרה, ומתחילה להתרחק מהפלטין, אף אז, המלך כבר שולח אחריה, לתפסה...

כשרבנו מספר על מלך, לפעמים זה מרמז על מלך מלכי המלכים, הקדוש ברוך הוא. אף לפעמים יש גם הפוך, שזה מרמז על מלך זקן וכסיל, שזה היצר הרע וחילולתו, שפל ענינו ותכליתו זה רק איך לתפס את האיש ישראלי במצודתו, לרחק אותו מה' יתברך, והוא מוכן לעשות הכל בשביל זה: - לבנות ארמונות על הים, ובהמשך גם פלטין מיוחד לבת הקיסר, ואפלו אחד עשר ארמונות לכל הבנות שרים, ושישירו לה ויזמרו לה בכלי שיר. איזה הפקה, כמה השקעה, בשביל מה? בשביל לתפס את בת הקיסר (האיש הישראלי) במצודתו!

אנשי שלומנו היו מלמדים מזה מוסר, עד כמה הפעל דבר אורב לנו, לכל אחד ואחד, לתפס אותו בשק שלו. הוא מוכן לתת לאחד עשירות גדול, שיפל ח"ו לתאנת ממון על ידי זה, או בשביל שאחרים יתקנאו בו, ויפלו מעבודתם, ויש שהיצה"ר מביא להם הצלחות גדולות, אף ההצלחה מביאה אותם לגאווה והתנשאות על אחרים, ועוד כיוצא בזה, כל אחד לפי ענינו. וכדאי לזכור זאת, שיש אויב שעומד עלינו לכלותנו ח"ו, וצריך הרבה תפלה, וצעקה לה' יתברך, שיצילנו מידי.

וכמו שבת הקיסר ברחה מהמלך בתחבולות, כך גם אנו צריכים עצות ותחבולות כדי להנצל מהמלך הזקן והכסיל הזה, כמו שכתוב "בתחבולות תעשה לה מלחמה" (משלי כ"ה, ו) לישב דעתנו היטב, ולמצא תחבולות, איך להמלט מהיצר הרע, שרוצה להכשילנו. - למשל בהתבודדות, ששיצר הרע לוחש לנו, אין לי זמן, אין לי מלים וכדומה, אז אומרים לו: אני רוצה לדבר עם ה' יתברך רק דקה אחת! רק מלה אחת!

וכך בתחבולות מוסיפים לאחר מכן עוד דקה ועוד מלה, עד שנזכה להוציא לפעל כל חפצנו ורצונותינו הטובים, בעזרת ה'.

שבת שלום ומברך!

והיה מלך אחר, והיה בונה
לו פלטין על הים

ספורי מעשיות משנים קדמוניות - מעשה ב' ממלך וקיסר (2)

שספרה רבנו נחמן מברסלב זיע"א

היתה לה גם כן פלטין מיוחד. והיו מתקבצות אליה, והיו מזמרות בכלי־שיר ומשחקים שם עמה.

פעם אחת אמרה להם, שתלך עמהם על הים, והלכו עמה, והיו משחקים שם. ואמרה להם, שתכבד אותם ביין טוב שיש לה. ונתנה להם מהיין שבספינה, ונשתכרו ונפלו ושכבו. והלכה והתירה הספינה, ופרשה הוילונות, וברחה עם הספינה.

והם (הינו המלך ואנשיו) הציצו וראו שהספינה איננה ונבהלו מאד, ואמר המלך: הזהרו שלא להגיד לה פתאם, פי צערה יהיה גדול מאד על ספינה יקרה כזו (פי המלך לא היה יודע, שהיא בעצמה ברחת עם הספינה, והיה סבור שהיא עדין בחדרה), גם אולי תסבר, שהמלך נתן לאחד את הספינה, רק ישלחו את שררה אחת מהבנות שרים הנ"ל להגיד לה בחכמה.

והלכו לחדר אחד, ולא מצאו אדם, וכן לחדר שני וכן לכל האחד־עשר חדרים, ולא מצאו אדם. והסכימו לשלח בלילה שררה זקנה להגיד לה. והלכו לחדרה, ולא מצאו אדם, ונבהלו מאד.

ואביהן של הבנות שרים הנ"ל, שהיו רגילים שיגיעו להם אגרות זה מזה, ועתה ראו שהם שולחים אגרות, ואין להם שום אגרת מבנותיהם עמדו השרים ונסעו בעצמן לשם, ולא מצאו את בנותיהם. וחרה להם מאד, ואמרו לשלח את

ויהי היום, והיה מלך אחד, והיה בונה לו פלטין על הים, כי שם הוטב בעיניו לבנות פלטין מחמת אויר הים. והספינות הולכות שם.

והיא (הינו הבת קיסר הנ"ל) היתה הולכת על הים, ובאתה סמוך לפלטין של המלך הנ"ל. והמלך הביט וראה ספינה בלי מנהיגים, ואין שם אנשים, וסבר שהוא טועה עצמו. וצוה לאנשיו, שישתכלו, וראו גם כן פן, והיא נתקרבה אל הפלטין. אחר־כך התישבה עצמה: למה לה הפלטין? והתחילה לחזר. ושלח המלך והתזירה והביאה לביתו.

והמלך הנ"ל לא היה לו אשה, כי לא היה יכול לברר לו, כי מי שהיה רוצה, לא רצתה היא, וכן להפך, וכשבאתה לשם הבת קיסר הנ"ל, אמרה לו, שישבע לה, שלא יגע בה עד שישאנה כדת. ונשבע לה. ואמרה לו, שראוי שלא יפתח את הספינה שלה ולא יגע בה, רק שתעמד כף על הים עד הנשואין, ואז יראו הכל את רבוי הסחורה שהביאה, לבל יאמרו, שלקח אשה מן השוק. והבטיח לה פן.

והמלך פתב לכל המדינות, שיתקבצו ויבואו על החתונה שלו, ובנה פלטין בשבילה. והיא צוותה, שיביאו לה אחת־עשרה בנות שרים שיהיו עמה. וצוה המלך, ושלחו לה אחת־עשרה בנות שרים גדולים מאד, ורבנו לכל אחת פלטין מיוחד, והיא

הַמֶּלֶךְ (דְּהִינּוּ לְמָקוֹם שְׁשׁוּלְחִין הַחַיִּיבִים מִיָּתָה, שְׁקוֹרִין פֶּאֲרֻשִׁיקוֹ), כִּי הֵם הָיוּ הַשָּׂרִי מְלוּכָה, אַךְ נִתְּשִׁיבוּ: מָה חָטָא הַמֶּלֶךְ שִׁיתְחַיֵּב שְׁלוּחַ, כִּי נֶאֱנַס בַּדְּבָר? וְהִסְכִּימוּ לְהַעֲבִירוֹ מִמְּלֻכוֹתוֹ וּלְגַרְשׁוֹ, וְהַעֲבִירוּ אוֹתוֹ וְגַרְשׁוּהוּ, וְהִלְךְ לוֹ.

וְהִיא (הִינּוּ הַבַּת קִיסָר הַנַּ"ל, שְׁבָרְחָה עִם הָאֲחֻת־עֲשָׂרָה בָנוֹת שָׂרִים) הִלְכָה עִם הַסְּפִינָה. אַחֲר־כֵּן נִנְעָרוּ הַשָּׂרוֹת הַנַּ"ל (וְהַתְּחִילוּ שׁוֹב לְשַׁחַק כְּמִקְדָּם, כִּי לֹא יָדְעוּ שֶׁהַסְּפִינָה כָּבֵר הִלְכָה מִן הַסֶּפֶר), וְאָמְרוּ לָהּ: נַחְזֹר! וְהַשִּׁיבָה לָהֶם: נִשְׁהֵה עוֹד כָּאֵן קֶצֶת. אַחֲר־כֵּן עָמַד רוּחַ סְעָרָה וְאָמְרוּ: נַחְזֹר לְבֵיתֵנוּ! וְהוֹדִיעָה לָהֶם, שֶׁהַסְּפִינָה כָּבֵר פָּרְשָׁה מִן הַסֶּפֶר. וְשָׂאֲלוּ אוֹתָהּ עַל מָה עָשְׂתָה כֵּן, וְאָמְרָה, שֶׁהִיָּתָה יִרְאָה פֶּן תִּשְׁבֵּר מַחֲמַת הָרוּחַ סְעָרָה, עַל כֵּן הִכְרַחָה לְהַתִּירָהּ וּלְפָרֵשׁ הַיּוֹלָאוֹת.

וְהָיוּ הַיּוֹלָכִים עַל הַיָּם (הַבַּת קִיסָר עִם הָאֲחֻת־עֲשָׂרָה בָנוֹת שָׂרִים הַנַּ"ל), וְהָיוּ מְזַמְּרִים שֵׁם בְּכַל־יְזַמְּרוּ. וּפָגְעוּ בַּפְּלָטִין, וְאָמְרוּ לָהּ הַשָּׂרוֹת הַנַּ"ל: נִתְקַרַּב לְשֵׁם! וְלֹא רָצְתָה, וְאָמְרָה כִּי נִתְחַרְטָה עַל שְׁנֵת־קִרְבָּה אֲצֶל פְּלָטִין הַנַּ"ל (הִינּוּ עַל שְׁנֵת־קִרְבָּה לַפְּלָטִין שֶׁל הַמֶּלֶךְ הַנַּ"ל, שְׂרָצָה לְשֵׂא אוֹתָהּ, כַּנַּ"ל).

אַחֲר־כֵּן רָאוּ כַּמִּין אֵי הַיָּם, וְנִתְקַרְבוּ לְשֵׁם. וְהָיוּ שֵׁם שְׁנַיִם־עָשָׂר גְּזֻלָּנִים, וְרָצוּ לְהִרְגָם. וְשָׂאֲלָה הִיא: מִי הַגָּדוֹל שְׁבָכֶם? וְהָרְאוּ לָהּ. אָמְרָה לוֹ: מַה מַּעֲשִׂיכֶם? אָמַר לָהּ, שֶׁהֵם גְּזֻלָּנִים. אָמְרָה לוֹ: אַף אֲנַחְנוּ גְּזֻלָּנִים, רַק שְׂאֵתָם גְּזֻלָּנִים בְּגִבּוֹרָה שְׁלָכֶם, וְאֲנַחְנוּ גְּזֻלָּנִים עַל־יְדֵי חֲכָמָה, כִּי אָנוּ מְלַמְּדִים

בְּלִשׁוֹנוֹת וּבְכַל־יְזַמְּרוּ, בְּכֵן מַה בָּצַע כִּי תַהֲרִגוּ אוֹתֵנוּ?! הֲלֹא טוֹב שֶׁתִּשְׂאוּ אוֹתֵנוּ לְנָשִׁים, וְיִהְיֶה לָכֶם גַּם הָעֲשִׂירוֹת שְׁלָנוּ.

וְהִרְאָתָה הִיא לָהֶם מַה שְׁבַסְפִּינָה, וְנִתְרָצוּ לְדַבְּרֶיהָ, וְהָרְאוּ הַגְּזֻלָּנִים לָהֶם גַּם־כֵּן כָּל הָעֲשִׂירוֹת שְׁלָהֶם, וְהוֹלִיכוּ אוֹתָם בְּכָל הַמְּקוֹמוֹת שְׁלָהֶם, וְהִסְכִּימוּ שֶׁלֹּא יִהְיוּ נוֹשְׂאִים בְּבַת־אֲחֻת, כִּי אִם בְּזָה אַחֵר זֶה (הִינּוּ שְׁכָל הַגְּזֻלָּנִים הַנַּ"ל לֹא יִהְיוּ נוֹשְׂאִים אֶת הַשָּׂרוֹת הַנַּ"ל כָּלָם בְּבַת־אֲחֻת, רַק הַנְּשׂוֹאִין שְׁלָהֶם יִהְיֶה בְּזָה אַחֵר זֶה) גַּם שִׁיבְרָרוּ לְכָל אֶחָד שְׂרָרָה אֲחֻת לְפִי הָרְאוּי לוֹ, הַגָּדוֹל לְפִי גְדֻלוֹ וְכוּ'.

אַחֲר־כֵּן אָמְרָה לָהֶם, שֶׁתִּכְבֵּד אוֹתָם בֵּינָם טוֹב, נִפְלָא מְאֹד, שִׁישׁ לָהּ בַּסְּפִינָה, שֶׁאִינָהּ מְסַתְּפֶקֶת מִמֶּנּוּ, רַק הוּא טָמוּן אֲצֶלָהּ עַד יוֹם שִׁיזְמַן לָהּ הַשֵּׁם יִתְבַּרַּךְ הַזּוּג שְׁלָהּ. וְנִתְנָה לָהֶם הַיּוֹן בְּשָׁנִים־עָשָׂר גְּבִיעִים וְאָמְרָה, שְׁכָל אֶחָד יִשְׁתֶּה לְכָל אֶחָד מֵהַשָּׁנִים־עָשָׂר, וְשִׁתּוֹ וְנִשְׁתַּכְּרוּ וְנִפְּלוּ. וְאָמְרָה לְחַבְרוֹתֶיהָ הַנַּ"ל: לְכוּ וְשַׁחֲטוּ כָל אֲחֻת אֶת בַּעֲלָהּ, וְהִלְכוּ וְשַׁחֲטוּ כָּלָם.

וּמִצָּאוּ שֵׁם עֲשִׂירוֹת מְפֻלָּג מְאֹד, שֶׁלֹּא הָיָה אֲצֶל שׁוֹם מְלָךְ, וְהִסְכִּימוּ שֶׁלֹּא לְקַח נְחֻשֶׁת וְלֹא כֶּסֶף, כִּי אִם זָהָב וְאַבְנֵי טוֹבוֹת. וְהַשְּׁלִיכוּ מִן הַסְּפִינָה שְׁלָהֶם דְּבָרִים שֶׁאִינָם חֲשׁוּבִים כְּל־כֵּן, וְטָעְנוּ כָּל הַסְּפִינָה עִם דְּבָרִים יְקָרִים: זָהָב וְאַבְנֵי טוֹבוֹת שֶׁמִּצָּאוּ שֵׁם, וְהִסְכִּימוּ שֶׁלֹּא לִילֵךְ עוֹד מְלַבֵּשׁ כְּמוֹ נָשִׁים, וְתַפְּרוּ לָהֶם בְּגָדֵי זָכָרִים, מְלַבּוֹשֵׁי אֲשָׁכְנֹז, וְהִלְכוּ עִם הַסְּפִינָה.

שם _____
טלפון _____
עיר _____

דעם רבינ'ס מעשיות

מבחן בסיפורי מעשיות

מעשה ב' - ממלך וקיסר (2)

- היו משחקים שם עמה
 שתי התשובות נכונות
- י. מה עשתה בת הקיסר אחרי שנשתכרו הבנות ושכבו?
 חזרה לפלטיין שלה
 גם שכבה עמהם
 התירה הספינה ופרשה הוילונות וברחה עם הספינה
- יא. האם מצאו את הבנות השרים בפלטיין שלהם?
 כן
 לא
 מצאו רק חמישה
- יב. מה עשו אביהם של הבנות כשלא מצאו אותם?
 חפשו אותם על הים
 שלחו את המלך להיכן ששולחים החייבים מיתה
 העבירו את המלך ממלכותו וגרשו אותו
- יג. כמה גזלנים מצאו הבת קיסר והבנות על הים?
 שנים עשר גזלנים
 עשרה גזלנים
 אחד עשרה גנבים
- יד. מה אמרה הבת קיסר לגזלנים?
 שאתם גזלנים בגבורה שלכם
 שאנחנו גזלנים על ידי חכמה
 שתי התשובות נכונות
- טו. מה עשו הבת קיסר והבנות אחרי שהגזלנים שתו ונשתכרו ונפלו?
 ברחו להם עם הספינה
 שחטו את כל הגזלנים
 זרקו אותם לים
- טז. איזה בגדים הלכו להם מעכשיו הבת קיסר והבנות?
 בגדי צרפת
 בגדי מלכות
 בגדי זכרים

- א. למה בנה המלך פלטיין על הים?
 מחמת אויר הים
 מחמת שהספינות הולכות שם
 שתי התשובות נכונות
- ב. מה ראה המלך על הים?
 גלים גדולים
 הרבה ספינות עוברות שם
 ספינה בלי מנהיגים
- ג. למה לא היה למלך הנ"ל אשה?
 כי מי שהיה רוצה לא רצתה היא, וכן להיפך
 כי לא רצה שום אשה
 כי אף אשה לא רצתה אותו
- ד. מה אמרה בת הקיסר למלך הנ"ל?
 שישבע לה שלא יגע בספינה לעולם
 שישבע לה שלא יגע בספינה עד שישאנה כדת
 שראוי שלא יפתח הספינה שלה, ולא יגע בה עד הנישואין
- ה. איזה טעם נתנה למלך הנ"ל?
 לבל יאמרו שלקח אשה מן השוק
 לבל יאמרו שלקח אשה עשירה
 לבל יאמרו שלקח אשה חשובה
- ו. מה בנה המלך לבת קיסר?
 פלטיין בשבילה
 לא בנה לה כלום
 בנה לה ספינה גדולה
- ז. כמה בנות שרים צותה בת הקיסר שיביאו לה?
 עשרה
 אחד עשר
 שנים עשר
- ח. מה בנו לבנות השרים?
 לכולם ביחד פלטיין גדול
 לכל אחת פלטיין מיוחד
 לא בנו להם כלום
- ט. מה היו עושים הבנות השרים אצל בת הקיסר?
 היו מזמרות בכלי שיר

ואתה בן המלך נלכה ונסעה ושובו לביתם - בהצלחה גדולה

ספורי מעשיות שסיפר רבינו הקדוש הם קודש קדשים וכונתו ז"ל הייתה כדי לעורר אותנו משנתנו הרוחנית, וללמד אותנו דעת ודרך ישרה לעבודת השם יתברך בהתעוררות הלב, כמו שאמר רבינו: ש"ספורי מעשיות שלו מסוגלים לעורר מהשינה", ולמען דעת אשר בכל תיבה ותיבה מאלו המעשיות טמונים סודות התורה טמירים ונעלמים, כנשמע מפיו הקדוש בעצמו, ואפילו איש פשוט אשר יקרא אותם יכול להוציא לעצמו מוסר והתעוררות להשם יתברך

להיכנס להגרלה ניתן לחייג לקו דעם רבינס אור 02-534-5040 - או לשלוח לפקס: 15326519611,

או ל: m025345040@gmail.com פאר אידיש רופט 02-5-3333-72